

Een maand is er verloopen sedert Jan te Diksmuide aankwam. een maand vol gewichtige gebeurtenissen. De hertogelijke benden zijn tegen Sluis opgerukt. Jan heeft wonderen van dapperheid verricht. Zijn vermetelheid en zijn buitengemeene lichaamskracht sloegen de Engelschen met zulken schrik, dat ze bij zijn nadering op de vlucht gingen als lammeren voor den wolf. Na de overwinning werd hij door heel het leger toegejuicht.

Te Brugge teruggekeerd, richtte de hertog prachtige feesten in ter eere van onzen held. Langs alle zijden werd hij gepraamd dienst te nemen in het leger, maar hoe schitterend de toekomst ook was, die men hem voorspiegelde, toch wees hij elk voorstel van de hand. Hij wilde naar zijn Grootje terugkeeren en met Alwina trouwen. Dit laatste ging zoo gemakkelijk niet, want volgens de wetten der ridderschap mocht een edelman geen huwelijk aangaan met een onedele. Daar Jan echter onverzettelijk bleef, moest de hertog wel toegeven. Om het huwelijk mogelijk te maken zonder de wetten der ridderschap te krenken, werd Alwina, op aanraden der hertogin, te voren tot den adelstand verheven. Het huwelijk werd te Brugge met groote praal gesloten. Heel het hof en al de officieren waren bij de plechtigheid tegenwoordig. Eenige dagen na het huwelijk verliet het jonge paar Brugge om naar Antwerpen terug te keeren.

Alwina en haar moeder, beide gekleed gelijk de voorname dames van dien tijd, zaten in een prachtige koets, getrokken door vier sterke paarden. Jan en Dokus reden er naast. Talrijke dienaars met het wapen van Strazeele op lijfrok en mantel volgden hen. En Schol? Deze bevond zich in de ruime koets bij zijn meesteres. Den kop rustende op haar schoot keek hij haar van tijd tot tijd met zijn verstandige

JAN ZONDER VREES

door C. DE KINDER

uitgave van L. OPDEBEEK Antwerpen

De Wonderlijke lotgevallen

VAN

JAN ZONDER VREES

EEN XVe EEUWSCHE VERTELLING

PENTEEKENINGEN VAN EMIEL WALRAVENS